

History and Mathematics of the Hebrew Calendar

Ben Dreyfus

NHC Summer Institute 5772/2012

1) from Ethan Tucker, "What Independent Minyanim Teach Us About the Next Generation of Jewish Communities", Zeek, Spring 2007

A critical aspect of communal empowerment is a sense of self-sufficiency and a feeling that one does not need to turn to other Jews in otherwise secluded communities with whom one has no relationship in order to preserve the basics of Jewish life. We all cook and bake. Why shouldn't every community be making its own matzot? We all know people who can write beautifully. Why shouldn't they learn to write our sacred texts? Not only is the empowered community richer, it is also more self-confident, as it knows that its self-sufficiency entitles it to a place at the table with any other Jewish community in the world and throughout history.

2) from Abraham Joshua Heschel, *The Sabbath: Its Meaning for Modern Man*

Judaism is a religion of time aiming at the sanctification of time. Unlike the space-minded man to whom time is unvaried, iterative, homogeneous, to whom all hours are alike, quality-less, empty shells, the Bible senses the diversified character of time. There are no two hours alike. Every hour is unique and the only one given at the moment, exclusive and endlessly precious.

Judaism teaches us to be attached to holiness in time, to be attached to sacred events, to learn how to consecrate sanctuaries that emerge from the magnificent stream of a year. The Sabbaths are our great cathedrals; and our Holy of Holies is a shrine that neither the Romans nor the Germans were able to burn; a shrine that even apostasy cannot easily obliterate: the Day of Atonement. According to the ancient rabbis, it is not the observance of the Day of Atonement, but the Day itself, the "essence of the Day," which, with man's repentance, atones for the sins of man.

Jewish ritual may be characterized as the art of significant forms in time, as architecture of time. Most of its observances--the Sabbath, the New Moon, the festivals, the Sabbatical and the Jubilee year--depend on a certain hour of the day or season of the year. It is, for example, the evening, morning, or afternoon that brings with it the call to prayer. The main themes of faith lie in the realm of time. We remember the day of the exodus from Egypt, the day when Israel stood at Sinai; and our Messianic hope is the expectation of a day, of the end of days.

(3) שמות פרק יב

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

(ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

3) Exodus 12:1-2

God said to Moses and Aaron in the land of Egypt: This month shall mark for you the beginning of months; it shall be the first of the months of the year for you.

(4) תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף ח עמוד ב

תנו רבנן: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, מלמד שאין בית דין של מעלה נכנסין לדין אלא אם כן קידשו בית דין של מטה את החדש.

4) Talmud Bavli, Rosh Hashanah 8b

Our teachers taught: "[Sound the *shofar* on the new moon, on the full moon for our feast day,] for it is a law for Israel, a ruling of the God of Jacob." (Psalm 84:4-5) This teaches that the court above

does not enter into judgment [on Rosh Hashanah] unless the court below has sanctified the new month.

5) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק א הלכה ג

הלבנה נסתרת בכל חדש וחדש ואינה נראית כמו שני ימים או פחות או יותר, כמו יום אחד קודם שתדבק בשמש בסוף החדש וכמו יום אחד אחר שתדבק בשמש ותראה במערב בערב, ובליל שתראה בערב אחר שנסתרה הוא תחלת החדש ומונין מאותו היום תשעה ועשרים יום, ואם יראה הירח ליל שלשים יהיה יום שלשים ראש החדש, ואם לא יראה יהיה ראש החדש יום אחד ושלשים ויהיה יום שלשים מחדש שעבר, ואין נזקקין לירח בליל אחד ושלשים בין שנראה בין שלא נראה, שאין לך חדש לבנה יתר על שלשים יום.

5) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 1:3

The moon is hidden every month and cannot be seen for about two days, more or less: about one day before it sticks to the sun at the end of the month and about one day after it sticks to the sun and is seen in the west in the evening. On the night that the moon is seen in the west after it is hidden, that is the beginning of the month, and 29 days are counted from that day. And if the moon is seen on the 30th night, then the 30th day will be Rosh Chodesh, and if it is not seen, then Rosh Chodesh will be the 31st day, and the 30th day will belong to the previous month. And there is no need for the moon on the 31st night, whether or not it is seen, because a lunar month never has more than 30 days.

6) משנה מסכת ראש השנה פרק ב משנה ו

ביצד בודקין את העדים, וזוג שבא ראשון, בודקין אותו ראשון, ומכניסין את הגדול שבהן ואומרים לו אומר, ביצד ראית את הלבנה, לפני החמה או לאחר החמה, לצפונה או לדרומה, כמה היה גבוה ולצד היה נוטה, וכמה היה רחב. אם אומר לפני החמה, לא אומר כלום. ואחר כך היו מכניסים את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם מכונים, עדותן קימה. ושאר כל הזוגות שואלין אותם ראשי דברים, לא שהיו צריכין להן, אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש, בשביל שהיו רגילים לבא:

6) Mishnah Rosh Hashanah 2:6

How do they examine the witnesses? The pair [of witnesses] who comes first is examined first, and they bring in the older one and ask him: "Tell us, how did you see the moon, ahead of the sun or behind the sun? North of it or south of it? How high was it, and which way was [the crescent] pointing? And how wide was it?" If he says "ahead of the sun", [it is as if] he has said nothing. After that, they bring in the second [witness] and examine him. If their words matched, then their testimony is valid. And they ask the rest of the pairs the opening questions, not because they would need them, but so that they don't leave feeling bad, so that they will be in the habit of coming.

7) משנה מסכת ראש השנה פרק ב משנה א

אם אינן מכירין אותו, משליחין אחר עמו להעידו. בראשונה היו מקבלין עדות תיחדש מכל אדם. משקלקלו המינין, התקינו שלא יהיו מקבלין אלא מן המכירים:

7) Mishnah Rosh Hashanah 2:1

If [the court] doesn't know [the witness], they send another with him to testify [to his character]. Originally they would accept testimony for the new month from anyone; when the heretics messed it up, they decreed that they would only accept [testimony] from those whom they knew.

8) תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כב עמוד ב

תנו רבנן: מה קלקול קלקלו הבייתוסין? פעם אחת בקשו בייתוסין להטעות את חכמים, שכרו שני בני אדם בארבע מאות זוז, אחד משלנו ואחד משלהם. שלהם העיד עדותו ויצא. שלנו, אמרו לו: אמור כיצד ראית את הלבנה? אמר להם: עולה הייתי במעלה אדומים, וראיתיו שהוא רבוץ בין שני סלעים, ראשו דומה לעגל, אזניו דומין לגדי, קרניו דומות לצבי, וזנבו מונחת לו בין ירכותיו. והצצתי בו, ונרתעתי ונפלתי לאחורי. ואם אין אתם מאמינים לי - הרי מאתים זוז צרורין לי בסדיני. אמרו לו: מי הזיקך לכך? אמר להם: שמעתי שבקשו בייתוסים להטעות את חכמים, אמרתי: אלך אני ואודיע להם, שמא יבואו בני אדם שאינם מהוגנין, ויטעו את חכמים. אמרו לו: מאתים זוז נתונין לך במתנה, והשוכרך ימתח על העמוד. באותה שעה התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין.

8) Talmud Bavli, Rosh Hashanah 22b

Our teachers taught: What did the Boethusians do to mess it up? One time the Boethusians tried to lead the sages astray. They hired two people for 400 *zuz*, one of ours and one of theirs. Their guy gave his testimony and left. They asked our guy "Tell us, how did you see the moon?" He said to them "I was going up to Ma'aleh Adumim and saw it crouching between two rocks. Its head was like a calf, its ears were like a goat, its horns were like a gazelle, and its tail was resting between its legs. I looked at it, fainted, and fell backwards. And if you don't believe me, I have 200 *zuz* inside my cloak." They said to him "Who put you up to this?" He said to them "I heard that the Boethusians were trying to lead the sages astray, so I said 'I'll go myself and let them know, or else dishonest people will come and lead the sages astray.'" They said to him "The 200 *zuz* are a gift to you, and the one who hired you will be put up against the pillar [to be flogged]." At that moment they decreed that they would only accept [testimony] from those whom they knew.

9) ויקרא פרק כג

(יא) וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי ה' לְרֹצְנֵיכֶם מִמִּחֲרַת הַשָּׁבֹת וְנִיפְנוּ הַכֹּהֵן: [...] (טו) וְסִפְּרֶתֶם לָכֶם מִמִּחֲרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שְ�בַע שָׁבוֹת וְתִמְיַמֶּת תִּהְיֶינָה:

9) Leviticus 23:11, 15

The priest shall elevate [the *omer* offering] on the day after the sabbath. ... You shall count from the day after the sabbath, the day on which you bring the *omer* of elevation, seven weeks. They shall be complete.

10) רש"י מסכת ראש השנה דף כב עמוד ב

להטעות את החכמים - שאירע יום שלשים של אדר בשבת, ולא נראה חדש בזמנו, והבייתוסין מתאווין שיהא יום ראשון של פסח בשבת, כדי שתהא הנפת העומר באחד בשבת ועצרת באחד בשבת, לפי שהן דורשין ממחרת השבת ניפנו - ממחרת שבת בראשית, כמשמעו, ושכרו שני בני אדם להעיד שראו את החדש היום.

10) Rashi, to Rosh Hashanah 22b

To lead the sages astray: The 30th of Adar fell on Shabbat, and the new moon had not been seen in its time [on the 30th day], and the Boethusians wanted the first day of Pesach to be on Shabbat, so that the *omer* offering [on the 2nd day of Pesach] would be on Sunday and Shavuot would be on Sunday, because they interpreted "elevate it on the day after the sabbath" (Leviticus 23:11) to refer to the day after the sabbath of creation [i.e. Saturday], according to its [literal] meaning, so they hired two people to testify that they had seen the new moon that day.

11) דברים פרק טז פסוק א

שְׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַה' אֱ-לֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאָךְ ה' אֱ-לֹהֶיךָ מִמִּצְרָיִם לַיְלָה:

11) Deuteronomy 16:1

Observe the month of Aviv [spring] and offer a *pesach* to Adonai your God, for it was in the month of Aviv [spring] at night, that Adonai your God freed you from Egypt.

12) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ד הלכה א

שנה מעוברת היא שנה שמוסיפין בה חדש, ואין מוסיפין לעולם אלא אדר ועושין אותה שנה שני אדרין אדר ראשון ואדר שני, ומפני מה מוסיפין חדש זה מפני זמן האביב כדי שיהא הפסח באותו זמן שנאמר שמור את חדש האביב שיהיה חדש זה בזמן האביב, ולולא הוספת החדש הזה היה הפסח בא פעמים בימות החמה ופעמים בימות הגשמים.

12) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 4:1

A leap year is a year to which a month is added. And the only month that is added is Adar, and that year has two Adars: Adar I and Adar II. Why is this month added? Because of the time of spring, so that Pesach will be at that time, as it is said "Observe the month of Aviv [spring]" -- so that this month will be in the springtime. If it were not for the addition of this month, then Pesach would sometimes be in the summer and sometimes in the rainy season.

13) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יא עמוד ב

תנו רבנן: על שלשה דברים מעברין את השנה: על האביב, ועל פירות האילן, ועל התקופה. על שנים מהן - מעברין, ועל אחד מהן - אין מעברין.

13) Talmud Bavli, Sanhedrin 11b

Our teachers taught: The year is intercalated [= an extra month is added] for three signs: for spring, for fruit of trees, and for the equinox. The year is intercalated for [any] two of them, but is not intercalated for [only] one of them.

14) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ה הלכה א

כל שאמרנו מקביעות ראש החדש על הראייה ועיבור השנה מפני הזמן או מפני הצורך, אין עושין אותו אלא סנהדרין שבארץ ישראל או בית דין הסמוכים בארץ ישראל שנתנו להן הסנהדרין רשות, שכן נאמר למשה ולאחר החדש הזה לכם ראש חדשים ומפי השמועה למדו איש מאיש ממה רבינו שכן הוא פירוש הדבר עדות זו תהיה מסורה לכם ולכל העומד אחריהם במקומם, אבל בזמן שאין שם סנהדרין בארץ ישראל אין קובעין חדשים ואין מעברין שנים אלא בחשבון זה שאנו מחשבין בו היום.

14) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 5:1

Everything that we have said about determining Rosh Chodesh by sighting [the moon] and intercalating the year based on time or need, is only done by a Sanhedrin in the land of Israel, or a court ordained in the land of Israel whom the Sanhedrin has given authority. For this was said to Moses and Aaron: "This month shall mark **for you** the beginning of months", and via oral transmission one person learned from another from our teacher Moses that this is its interpretation: This testimony is delivered **to you**, and anyone who stands in your place after you. But in a time when there is no Sanhedrin in the land of Israel, new months are determined and years are intercalated only by the calculation by which we calculate today.

15) תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כה עמוד א

תנו רבנן: פעם אחת נתקשרו שמים בעבים ונראית דמות לבנה בעשרים ותשעה לחדש, כסבורים העם לומר: ראש חדש, ובקשו בית דין לקדשו. אמר להם רבן גמליאל: כך מקובלני מבית אבי אבא: אין חדושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה ושני שלישי שעה ושבעים ושלושה חלקים. ואותו היום מתה אמו של בן זא, והספידה רבן גמליאל הספד גדול. לא מפני שראויה לכך, אלא כדי שידעו העם שלא קידשו בית דין את החדש.

15) Talmud Bavli, Rosh Hashanah 25a

Our teachers taught: One time the sky became thick with clouds, and the image of the moon was seen on the 29th of the month. The people believed it was Rosh Chodesh, and asked the court to sanctify it. Rabban Gamliel said to them "This is [the tradition] I received from my grandfather's house: The lunar month is no less than 29 1/2 days, two thirds of an hour, and 73 parts." On that day Ben Zaza's mother died, and Rabban Gamliel made a big mourning ceremony for her, not because she was worthy of it, but so that the people would know that the court had not sanctified the new month.

16) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף לח עמוד ב

אמר רבי יוחנן בר חנינא: שתים עשרה שעות הוי היום; שעה ראשונה - הוצבר עפרו, שניה - נעשה גולם, שלישית - נמתחו אבריו, רביעית - נזרקה בו נשמה, חמישית - עמד על רגליו, ששית - קרא שמות, שביעית נזדווגה לו חוה, שמינית - עלו למטה שנים וירדו ארבעה, תשיעית - נצטווה שלא לאכול מן האילן, עשירית - סרח, אחת עשרה - נידון, שתים עשרה - נטרד והלך לו.

16) Talmud Bavli, Sanhedrin 38b

R. Yochanan bar Hanina said: There are 12 hours in the day. In the 1st hour, [Adam's] dust was collected; in the 2nd, it was formed into a lump; in the 3rd, its limbs were shaped; in the 4th, a soul was thrown into him; in the 5th, he stood on his feet; in the 6th, he called [the animals] by names; in the 7th, Eve became his partner; in the 8th, they went up to bed as two and went down as four; in the 9th, he was commanded not to eat from the tree; in the 10th, he went bad; in the 11th, he was judged; in the 12th, he was expelled and left.

17) תוספות מסכת ראש השנה דף ח עמוד א-ב

לפי שהמונה מבריא העולם לא מונה ר"ה עד יום ששי שנברא אדם הראשון ובשעה תשיעית נצטווה כדאמר פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין ד' לח): ומסתמא אז קדש החדש ומשקדש החדש ע"כ היה המולד ו' שעות קודם דשית שעי מכסי סיהרא ונמצא המולד בתחילת שעה ט"ו דהיא שעה שלישית של יום וסימן וי"ד פ' ביום ו' בסוף שעה י"ד היה המולד מאחר שלא היה ר"ה עד יום ו' שקידש אדם הראשון החדש נמצא שנברא העולם בכ"ה באלול ואותה שנה של תוהו שמונן משום דיום אחד בשנה חשוב שנה וכשתדקדק על מולד ניסן של תוהו שלפני תשרי של יישוב שבו נברא אדם תמצא מולד ניסן ברביעי בתשע שעות תרמ"ב חלקים שאתה צריך להשליך ב' ד' תל"ח לאחריו ב' ימים ד' שעות תל"ח חלקים ומולד תשרי של תוהו שלפניו שנמצא ב' ה' ר"ד

17) Tosafot, to Rosh Hashanah 8a-8b

One who counts from the creation of the world doesn't count Rosh Hashanah until the 6th day, when the first human was created, and was commanded in the 9th hour, as it says in Chapter 4 of Sanhedrin, and at that time he sanctified the new month. From when he sanctified the new month, therefore, the *molad* was 6 hours earlier, because the moon is covered for 6 hours. Thus, the *molad* was at the beginning of the 15th hour, which is the 3rd hour of the day, and the mnemonic is 6.14,

i.e. the *molad* was on the 6th day (Friday) at the end of the 14th hour. Since Rosh Hashanah wasn't until the 6th day, when the first human sanctified the new month, we find that the world was created on the 25th of Elul. And we count from that year of *tohu*, because one day of a year is considered a year. When you precisely calculate the *molad* of Nisan of *tohu*, before the Tishrei of dwelling on which Adam was created, you find the *molad* of Nisan at 4 days 9 hours 642 parts, since you have to subtract 2.4.438 after it: 2 days 4 hours 438 parts. And the *molad* of Tishrei of *tohu* before it is 2.5.204 (BaHaRaD).

18) תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כ עמוד ב

וזו שאמר אבא אבהו דרבי שמלאי; מחשבין את תולדתו, נולד קודם חצות - בידוע שנראה סמוך לשקיעת החמה, לא נולד קודם חצות - בידוע שלא נראה סמוך לשקיעת החמה. למאי נפקא מינה? - אמר רב אשי: לאכחושי סהדי.

18) Talmud Bavli, Rosh Hashanah 20b

This is what the grandfather of R. Simlai said: We calculate its *molad*. If the *molad* is before noon, then it is known that [the moon] will be seen around sundown. If the *molad* is not before noon, then it is known that [the moon] will not be seen around sundown.

[Anonymous voice of the Talmud:] What difference does it make?

Rav Ashi said: To contradict the witnesses.

19) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק א הלכה ח

אין מחשבין וקובעין חדשים ומעברין שנים אלא בארץ ישראל שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם, ואם היה אדם גדול בחכמה ונסמך בארץ ישראל ויצא לחוצה לארץ ולא הניח בארץ ישראל כמותו הרי זה מחשב וקובע חדשים ומעבר שנים בחוצה לארץ, ואם נודע לו שנעשה בארץ ישראל אדם גדול כמותו ואין צריך לומר גדול ממנו הרי זה אסור לקבוע ולעבר בחוצה לארץ ואם עבר וקבע ועיבר לא עשה כלום.

19) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 1:8

Months are calculated and determined, and years are intercalated, only in the land of Israel, as it is said "For Torah will go out from Zion, and the word of God from Jerusalem." (Isaiah 2:3). But if there is a person who is great in wisdom and ordained in the land of Israel who has gone outside the land, and there is no one like her left in Israel, then she may calculate and determine months and intercalate years outside of the land. But if she finds out that a person in the land of Israel has become as great as she is, and it goes without saying [if a person has become] **greater** than she is, then she is forbidden from determining and intercalating outside the land. And if she transgressed and determined or intercalated, [it is as if] she has done nothing.

20) ויקרא פרק כג

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה תֵּגַהּ הַמִּצְוֹת לָהּ שִׁבְעַת יָמִים מִצְוֹת וְתֹאכְלוּ: ז בַּיּוֹם הַקָּרִאֲשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאָכָתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ח וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָּׁה לָהּ שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאָכָתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: כד דְּבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַתָּד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תִּרְוַעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ: כה כָּל־מִלְאָכָתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָּׁה לָהּ:

20) Leviticus 23:6-8, 24-25

On the 15th day of this month is the feast of unleavened bread to God; seven days you shall eat unleavened bread. On the first day you shall have a sacred occasion; you shall not work at your occupations. You shall bring offerings by fire to God for seven days. On the seventh day is a sacred occasion; you shall not work at your occupations. [...] Speak to the people of Israel, saying:

In the seventh month, on the first of the month, you shall have a day of rest, commemorated with blasts, a sacred occasion. You shall not work at your occupations; you shall bring offerings by fire to God.

21) משנה מסכת ראש השנה פרק ד משנה ד

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיָה מְקַבְּלִין עֲדוּת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם, פְּעַם אֶחָת נִשְׁתַּתְּהוּ הָעֵדִים מְלָבֹוא, וְנִתְקַלְקְלוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר, הִתְקִינוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה מְקַבְּלִין אֶלָּא עַד הַמִּנְחָה, וְאִם בָּאוּ עֵדִים מִן הַמִּנְחָה וּלְמַעַלָּה, נִוְהָגִין אוֹתוֹ הַיּוֹם קֹדֶשׁ וּלְמַחֵר קֹדֶשׁ. מִשְׁתַּחֲרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הִתְקִין רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, שֶׁיִּהְיֶה מְקַבְּלִין עֲדוּת הַחֹדֶשׁ כָּל הַיּוֹם.

21) Mishnah Rosh Hashanah 4:4

Originally, they would accept testimony of the new month all day. One time the witnesses were delayed in arriving, and the Levites messed up the song. They decreed that they would only accept [testimony] until *minchah*. And if the witnesses came from *minchah* on, they would treat that day as holy and the following day as holy. When the Temple was destroyed, Rabban Yochanan ben Zakkai decreed that they would accept testimony of the new month all day.

22) רש"י מסכת ראש השנה דף ל עמוד ב

נוהגים אותו היום קודש - בראש השנה קאי, דמשחשכה לילי עשרים ותשעה נהגו בו קודש, שמא יבואו עדים מחר ויקדשוהו בית דין, ונמצא שהלילה הזה ליל יום טוב הוא, וכן למחר כל היום עד המנחה, ואם באו עדים קודם המנחה - בית דין מקדשים את החדש, ונודע שיפה נהגו בו קודש, ואם מן המנחה ולמעלה באו, אף על פי שאין בית דין מקבלין אותן לקדשו היום, ויעברו את אלול ויקדשוהו למחר - אף על פי כן גומרים אותו בקדושה, ואסור במלאכה, דלמא אתי לזלוולי ביה לשנה הבאה ויעשו בו מלאכה כל היום, ויאמרו: אשתקד נהגנו בו קודש חנם, ומן המנחה ולמעלה חזרנו ונהגנו בו חול.

22) Rashi, Rosh Hashanah 30b

They would treat that day as holy: It was on Rosh Hashanah, and when it got dark on the night [following] the 29th, they would treat it as holy, in case the witnesses came the following day and the court sanctified [the month], and it turns out that that night was the night of yom tov, and likewise the following day until *minchah*. If the witnesses came before *minchah*, the court would sanctify the new month, and it turns out that they were right to treat it as holy. And if they came from *minchah* on, even though the court would not accept them to sanctify [the month] that day, and they would intercalate Elul [making it 30 days] and sanctify [the month] the following day, even so, they would complete the day in holiness, prohibited to work, so that [people] won't profane it the following year and do work on it all day, saying "Last year, we treated [this day] as holy for no reason, and then from *minchah* on, we went back and treated it as a weekday."

23) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ח הלכה ד

יום שלשים לעולם עושין אותו ראש חדש בחשבון זה, אם היה החדש שעבר חסר יהיה יום שלשים ראש חדש הבא, ואם יהיה החדש שעבר מלא יהיה יום שלשים ראש חדש הואיל ומקצתו ראש חדש, ויהיה תשלום החדש המלא שעבר, ויהיה יום אחד ושלשים ראש החדש הבא וממנו הוא המנין, והוא יום הקביעה, ולפיכך עושין ראשי חדשים בחשבון זה חדש אחד יום אחד בלבד וחדש אחד שני ימים.

23) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 8:4

The 30th day is always observed as Rosh Chodesh by this calculation. If the previous month was deficient, the 30th day will be the 1st of the new month. And if the previous month was full, the

30th day will be Rosh Chodesh because part of it is Rosh Chodesh, and it will be the completion of the full month that ended, and the 31st day will be the 1st of the new month, from which [the new month] will be counted, and this is the day on which it is fixed. Therefore, by this calculation, Rosh Chodesh is observed in one month for only one day, and in another month for two days.

24) משנה מסכת ראש השנה פרק ב משנה ב

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ מְשִׁיאִין מִשְׁוֹאוֹת. מְשַׁקְלְקְלוּ הַכּוֹתִים, הִתְקִינוּ שִׁיהוּ שְׁלוֹחִין יוֹצְאִין:

24) Mishnah Rosh Hashanah 2:2

Originally they would light signals. When the Cutheans messed it up, they decreed that messengers would go out.

25) משנה מסכת ראש השנה פרק ב משנה ג-ד

בִּיצֵד הָיוּ מְשִׁיאִין מִשְׁוֹאוֹת, מְבִיאִין כְּלִנְסָאוֹת שֶׁל אֲרוֹ אַרְבֵּין וְקָנִים וְעֵצֵי שָׁמֶן וְנִעְרַת שֶׁל פֶּשֶׁתָן וְכוּרָה בְּמִשְׁיָהָ, וְעוֹלָה לְרֹאשׁ הַהָר וּמִצִּית בָּהֶן אֶת הָאֹר וּמוֹלִיךְ וּמְבִיא וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד עַד שֶׁהוּא רוֹאֶה אֶת חֲבֵרוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כֵּן בְּרֹאשׁ הַהָר הַשֵּׁנִי, וְכֵן בְּרֹאשׁ הַהָר הַשְּׁלִישִׁי וּמֵאִין הָיוּ מְשִׁיאִין מִשְׁוֹאוֹת, מִהָר הַמְּשֻׁחָה לְסַרְמָכָא, וּמִסַּרְמָכָא לְגְרוּפִינָא, וּמִגְרוּפִינָא לְחִנּוּר, וּמִחִנּוּר לְבֵית בִּלְתִּין, וּמִבֵּית בִּלְתִּין לֹא זָזוּ מִשָּׁם, אֲלָא מוֹלִיךְ וּמְבִיא וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד עַד שֶׁתִּהְיֶה רוֹאֶה כָּל הַגּוֹלָה לְפָנָיו בְּמִדּוֹרֵת הָאֵשׁ:

25) Mishnah Rosh Hashanah 2:3-4

How would they light signals? They would bring long poles of cedar wood and reeds and olive wood and flax fibers and wrap them up with string, and go up to the top of the mountain and light them on fire, and wave them back and forth, up and down, until they see that their fellow is doing this on the top of the second mountain, and likewise on the top of the third mountain. And from where would they light signals? From the Mount of Olives to Sarteva, and from Sarteva to Grofina, and from Grofina to Havran, and from Havran to Beit Biltin, and from Beit Biltin they didn't move, but would wave them back and forth, up and down, until they would see the whole Diaspora before them like a firepit.

26) רש"י מסכת ראש השנה דף כב עמוד ב

משקלקלו הכותים - והשיאו גם הם משואות, שלא בזמן החדש, להטעות ישראל, ובית דין לא היו משיאין משואות אלא בחדש שנתקדש ביום שלשים, כדאמרין בפירקין, וכשלא היו משיאין לערב של יום שלשים - הכל יודעין שהחדש מעובר, ופעם אחת עיברו בית דין את החדש ולא השיאו משואות לערב שלשים, והכותים השיאום בהרים שלהם, והטעו את בני הגולה לעשותו חסר.

26) Rashi, to Rosh Hashanah 22b

When the Cutheans messed it up: They, too, lit signals, but not at the time of the new month, to lead Israel astray. The court was only lighting signals in a month that was sanctified on the 30th day [i.e. the previous month had 29 days], as we have said in this chapter, and if they didn't light them in the evening of the 30th day, then everyone knew that the month was intercalated [= had 30 days]. One time the court intercalated the month and didn't light signals, and the Cutheans lit them on their mountains, and led the people of the Diaspora astray, to make [the month] deficient [= 29 days].

27) משנה מסכת ראש השנה פרק א משנה ג

עַל שֶׁשָׁה חֲדָשִׁים הִשְׁלִיחוּ יוֹצְאִין, עַל נִסָּן מִפְּנֵי הַפֶּסַח, עַל אָב מִפְּנֵי הַתַּעֲנִית, עַל אֱלּוּל מִפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל תִּשְׁרִי מִפְּנֵי תַקְנַת הַמוֹעֲדוֹת, עַל כֶּסֶל מִפְּנֵי הַנֶּגֶב, וְעַל אֲדָר מִפְּנֵי הַפּוֹרִים. וְכִשְׁתִּיהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, יוֹצְאִין אָף עַל אֵיר מִפְּנֵי פֶסַח קָטָן:

27) Mishnah Rosh Hashanah 1:3

For six months the messengers would go out: for Nisan because of Pesach, for Av because of the fast, for Elul because of Rosh Hashanah, for Tishrei because of fixing the festivals, for Kislev because of Chanukah, and for Adar because of Purim. And when the Temple existed, they would also go out for Iyar because of Pesach Katan.

28) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג הלכה יא

כל מקום שהיו השלוחין מגיעין היו עושין את המועדות יום טוב אחד ככתוב בתורה, ומקומות הרחוקים שאין השלוחים מגיעין אליהם היו עושין שני ימים מפני הספק לפי שאינם יודעים יום שקבעו בו בית דין ראש חדש איזה יום הוא.

28) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 3:11

Everywhere that the messengers could reach [in time for the holiday], they would observe *yom tov* for one day as written in the Torah. In faraway places that the messengers couldn't reach, they would observe two days out of uncertainty, because they didn't know which day the court had fixed as the first of the month.

29) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג הלכה יב

יש מקומות שהיו מגיעין אליהן שלוחי ניסן ולא היו מגיעין אליהן שלוחי תשרי, ומן הדין היה שיעשו פסח יום טוב אחד שהרי הגיעו אליהן שלוחין וידעו באיזה יום נקבע ראש חדש, ויעשו יום טוב של חג הסוכות שני ימים שהרי לא הגיעו אליהן השלוחין, וכדי שלא לחלוק במועדות התקינו חכמים שכל מקום שאין שלוחי תשרי מגיעין שם עושין שני ימים אפילו יום טוב של עצרת.

29) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 3:12

There are places where the messengers of Nisan could reach but the messengers of Tishrei couldn't reach [because Rosh Hashanah and Yom Kippur meant the messengers of Tishrei had fewer days when they could travel], so it would make sense for them to keep one day of *yom tov* for Pesach, because the messengers had arrived and they knew which day had been fixed as Rosh Chodesh, and to keep two days of *yom tov* for Sukkot, because the messengers had not yet arrived. But in order not to make a distinction between holidays, the sages decreed that any place where the messengers of Tishrei couldn't reach would keep two days, even for Shavuot.

30) משנה מסכת ביצה פרק א משנה א

בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם טוֹב, בֵּית שַׁמַּי אוֹמְרִים, תֹּאכְלָה. וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים, לֹא תֹאכְלָה.

30) Mishnah Beitzah 1:1

An egg that was laid on *yom tov*, Beit Shammai says: it may be eaten. Beit Hillel says: it may not be eaten.

31) תלמוד בבלי מסכת ביצה דף ד עמוד ב

אתמר, שני ימים טובים של גליות, רב אמר: נולדה בזה מותרת בזה, ורב אסי אמר: נולדה בזה אסורה בזה. לימא קא סבר רב אסי קדושה אחת היא? והא רב אסי מבדיל מיומא טבא לחבריה – רב אסי ספוקי מספקא ליה, ועביד הכא לחומרא והכא לחומרא. אמר רבי זירא: כותיה דרב אסי מסתברא, דהאידנא ידעינן בקביעא דירחא וקא עבדינן תרי יומי. אמר אביי: כותיה דרב מסתברא. דתנן: בראשונה היו משיאין משואות, משקלקלו הכותים התקינו שיהיו שלוחין יוצאין. ואילו בטלו כותים

עבדינן חד יומא, והיכא דמטו שלוחין עבדינן חד יומא. – והשתא דידעינן בקביעא דירחא מאי טעמא עבדינן תרי יומי? – משום דשלחו מתם: הזהרו במנהג אבותיכם בידיכם, זמנין דגזרו שמדא ואתי לאקלקולי. אתמר, שני ימים טובים של ראש השנה, רב ושמואל דאמרי תרוייהו: נולדה בזה אסורה בזה. דתנן: בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל – היום (כולו), פעם אחת נשתחו העדים לבא ונתקלקלו הלויים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלים את העדים אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה – נוהגין אותו היום קדש, ולמחר קדש.

31) Talmud Bavli, Beitzah 4b-5a

It is said: The two yamim tovim of the Diaspora, Rav said: [an egg] laid on one day is permitted on the other, and Rav Asi said: [an egg] laid on one day is forbidden on the other. Shall we say that Rav Asi thinks it is a single *kedushah*? But Rav Asi makes *havdalah* between one day and the other! Rav Asi is in doubt, and acts stringently in both cases. Rabbi Zeira said: Rav Asi's position makes sense, since we now have a fixed calendar and we do two days. Abaye said: Rav's position makes sense, as we learned [in the Mishnah]: "Originally they would light signals. When the Cutheans messed it up, they decreed that messengers would go out." And if the Cutheans were gone, we would do one day, and wherever the messengers arrived, we do one day. So now that we have a fixed calendar, why do we do two days? Because they sent from there: Be careful about your ancestors' customs in your hands, in case there is a destructive decree and it gets messed up.

It is said: The two yamim tovim of Rosh Hashanah, Rav and Shmuel both said: [an egg] laid on one day is forbidden on the other, as we learned [in the Mishnah]: "Originally, they would accept testimony of the new month all day. One time the witnesses were delayed in arriving, and the Levites messed up the song. They decreed that they would only accept [testimony] until *minchah*. And if the witnesses arrived from *minchah* on, they would treat that day as holy and the following day as holy."

32) רש"י מסכת ביצה דף ד עמוד ב

של גליות - שאין עושין אותו אלא בני גליות הרחוקים מבית דין, ואין השלוחין יכולין להגיע אצלם מראש חדש עד יום טוב, להודיעם באיזה יום נקבע החודש, אם ביום שלשים אם ביום שלשים ואחד, ועושין שני ימים יום טוב מספק, ומדאורייתא ביום הראשון שבתון וביום השביעי שבתון, ותו לא. **מותרת בזה** - דחד מינייהו חול הוא, וממה נפשך שריא. **לימא קסבר רב אסי קדושה אחת היא** - חכמים קבעום על בני גולה לעשותם לדורות מחמת ספק זה, והטילום עליהם כחומר יום ארוך. **והא רב אסי מבדיל** - ומברך המבדיל בין קדש לחול דקסבר: קים לן בקביעא דירחא, ויום טוב שני חול גמור הוא, משום מנהג אבותינו שלא ידעו בקביעת החדש כמונו ועשאום מספק מאליהן, אנחנו עושין אותם.

32) Rashi, Beitzah 4b-5a

Of the Diaspora: This is only done by the residents of the Diaspora who are far from the court, and the messengers cannot reach them between Rosh Chodesh and yom tov, to inform them on what day the new month was fixed, whether on the 30th or the 31st day, so they do two days of yom tov out of uncertainty, whereas from the Torah "The first day is a day of rest and the 7th day is a day of rest", and no more. *Permitted on the other:* Since one of them is a weekday, so one way or the other it is permitted. *Shall we say that Rav Asi thinks it is a single kedushah?* The sages fixed them for the residents of the Diaspora to observe them in future generations because of this uncertainty, and imposed on them the stringencies of one long day. *But Rav Asi makes havdalah:* and makes the blessing "who separates between holy and ordinary", on the premise that we have a fixed calendar, and the second yom tov is entirely a weekday; we observe them because of the custom of

our ancestors who did not have a fixed calendar like us and observed them out of uncertainty.

ואילו בטלו הכותים - הדרינן ועבדינן משואות בראש ההרים, וידעו הכל. **ועבדי חד יומא** - בכל דוכתא, והאידנא נמי, היכא דמטו שלוחין קודם יום טוב - עבדי חד יומא, שמע מינה: לא קבעום עליהם בתקנה לדורות. **דגורי המלכות גזרה** - שלא יתעסקו בתורה, וישתכח סוד העיבור מכם ותעבדו נמי חד יומא ואתי לקלקולי ולעשות חסר מלא ומלא חסר, ותאכלו חמץ בפסח. **אסורה בזה** - שהם ודאי חוק קבוע להיות כיום ארוך מדרבנן, שמתחילה לא מחמת ספק התחילו לעשותן.

And if the Cutheans were gone: We would go back to making signals from the mountaintops, and everyone would know. *We would do one day:* Everywhere. And even now, wherever the messengers could arrive before yom tov, we do one day. Learn from this that they did not fix [two days] as a decree for the generations. *If the regime decrees a decree:* That they not engage in Torah, and the calendar algorithm would be lost from you, and you would still observe one day, and get messed up and make a deficient month full and a full month deficient, and you would eat *chameitz* on Pesach.

עד המנחה - עד הקרבת תמיד של בין הערבים, אבל לאחר מכאן - אותו היום הרי הוא מעובר, ומונין מיום המחרת ליום הכפורים וסוכות, ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה, אף על פי שאין מונין למועדות מהיום לא מזלזלינן ביה בהאי שלשים, אלא גומרינן אותו באיסורו, כאשר הוזהרו עד המנחה ממלאכה - כן נוהגין וגומרינן אותו בקדושתו, אלמא: תחילת עשייה שני ימים לראש השנה אפילו בבית דין הוה, ולא מספק, שהרי ודאי שיום טוב למחר, ואף על פי כן תקנו לעשותו, שמע מינה: חק חכמים ומצותן היה לעשותן בבאו עדים אחר המנחה, והרחוקים יש עליהם לעשותן בכל שנה, שמא יבאו עדים אחר המנחה והרי קדושתו אחת, ואין כאן לומר ממה נפשך חד מינייהו חול - דשמא אין כאן חול, אלא שניהם קדש.

Until minchah: Until the offering of the afternoon daily sacrifice. But after that, that day is intercalated [the 30th day of the month], and they count from the following day to Yom Kippur and Sukkot, and if the witnesses arrived after *minchah*, even though they don't count to the other holidays from that day, they would not profane that 30th day, but would complete it in its prohibitions. As they were restricted from work up until *minchah*, thus they would complete [the day] in its holiness. Thus, the observance of 2 days of Rosh Hashanah was even in the court, and not out of uncertainty, since the following day was definitely yom tov, and nonetheless they decreed to observe it. Learn from this that it was a commandment of the sages to observe [2 days] if the witnesses arrived after *minchah*, and those who are far away have to observe them every year, in case the witnesses arrive after *minchah*. It is a single *kedushah*, and it cannot be said here that one way or the other one of the days is a weekday, since it may be that neither is a weekday, but rather both are holy.

33) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ה הלכה ה

בזמן הזה שאין שם סנהדרין ובית דין של ארץ ישראל קובעין על חשבון זה, היה מן הדין שיהיו בכל המקומות עושין יום טוב אחד בלבד אפילו המקומות הרחוקות שבחוצה לארץ כמו בני ארץ ישראל, שהכל על חשבון אחד סומכין וקובעין, אבל תקנת חכמים היא שיזהרו במנהג אבותיהם שבידיהם.

33) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 5:5

In the present time, when there is no Sanhedrin, and the court of the land of Israel determines [the new month] by this calculation, it would make sense for every place to keep only one day of *yom tov*, even faraway places outside of the land [of Israel], like the people of the land of Israel, because everyone relies on the same calculation to determine [the new month]. But it is a decree of the sages, that they should be cautious about the custom of their ancestors that is in their hands.

34) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ה הלכה ז

יום טוב של ראש השנה בזמן שהיו קובעין על הראייה היו רוב בני ארץ ישראל עושין אותו שני ימים טובים מספק, לפי שלא היו יודעין יום שקבעו בו בית דין את החדש שאין השלוחין יוצאין ביום טוב.

34) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 5:7

The *yom tov* of Rosh Hashanah, in the time when they would determine [the new month] by sighting [the moon] -- most of the people of the land of Israel would observe it for two days out of uncertainty, because they didn't know which day the court had fixed as the new month, because the messengers didn't go out on *yom tov*.

35) רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ה הלכה ח

ולא עוד אלא אפילו בירושלם עצמה שהוא מקום בית דין פעמים רבות היו עושין יום טוב של ראש השנה שני ימים טובים, שאם לא באו עדים כל יום שלשים נוהגין היו באותו היום שמצפין לעדים קדש ולמחר קדש, והואיל והיו עושין אותו שני ימים ואפילו בזמן הראייה התקינו שיהיו עושין אפילו בני ארץ ישראל אותו תמיד שני ימים בזמן הזה שקובעין על החשבון. הנה למדת שאפילו יום טוב שני של ראש השנה בזמן הזה מדברי סופרים.

35) Maimonides, Hilchot Kiddush Hachodesh 5:8

Not only that, but even in Jerusalem itself, the location of the court, they would often observe Rosh Hashanah for two days. Because if the witnesses didn't come the entire 30th day [of Elul], they would observe the day when they were waiting for the witnesses as holy, and the following day as holy. And because they would observe it for two days, even in the time of sighting [the moon], they decreed that even the people of the land of Israel would always keep two days in the present time, when we determine [the new month] by calculation. Here you have learned that even the second day of Rosh Hashanah in the present time is rabbinic.

36) רי"ף מסכת ביצה דף ג עמוד א בדפי הרי"ף

ושמעין מהא דבני ארץ ישראל צריכי למעבד שני ימים טובים של ר"ה.

36) Rif, Beitzah 3a (pages of the Rif)

We learn from this that residents of the land of Israel have to observe two *yamim tovim* of Rosh Hashanah.

37) רא"ש מסכת ביצה פרק א הלכה ז

ורבינו אפרים תלמידו נחלק עליו וכתב דהני מילי בזמן שהיו מקדשין על פי הראיה. אבל עכשיו שאנו סומכין על סוד העיבור חזר כל ארץ ישראל להיות בית הוועד שאין להן ספק בקדושת היום ואין להם לשמור אלא יום אחד. וכתב בעל המאור ז"ל כדברי רבינו אפרים ז"ל. ועוד כתב שכן נהגו בארץ ישראל כל הדורות שהיו לפנינו עד עתה חדשים מקרוב באו לשם מחכמי פרובינצ"א והנהיגום לעשות שני ימים טובים בר"ה על פי הלכות רב אלפס ז"ל.

37) Rabbeinu Asher, Beitzah 1:4

Rabbeinu Ephraim, [the Rif's] student, disagreed with him, and wrote that these words apply in the time when they sanctified [the month] based on sighting [the moon]. But now, when we rely on the calendar algorithm, the whole land of Israel has returned to being like the meeting place, where they have no uncertainty about the holiness of the day, and they only have to keep one day. And the Ba'al HaMa'or concurred with Rabbeinu Ephraim, and further wrote that this is what all previous generations practiced until recently, when some sages of Provence came and got them doing two *yamim tovim* of Rosh Hashanah in accordance with the Halachot of the Rif.

38) תלמוד בבלי מסכת ביצה דף ו עמוד א

אמר רבא: מת ביום טוב ראשון – יתעסקו בו עממים, מת ביום טוב שני – יתעסקו בו ישראל, ואפילו בשני ימים טובים של ראש השנה, מה שאין כן בביצה.

38) Talmud Bavli, Beitzah 6a

Rava said: One who died on the first day of yom tov, non-Jews take care of him. One who died on the second day of yom tov, Jews take care of him, even for the two yamim tovim of Rosh Hashanah, which is not the case for an egg.

39) משנה מסכת סוכה פרק ד משנה א

סָכָה וְנִסְכֵּי הַמַּיִם, שְׁבָעָה.

39) Mishnah Sukkah 4:1

The sukkah and the water libation, seven [days].

40) תלמוד בבלי מסכת סוכה דף ו עמוד ב

ואנן דאית לן תרי יומי היכי עבדינן? ... אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: שמיני ספק שביעי – שביעי לסוכה ושמיני לברכה, ורבי יוחנן אמר: שמיני לזה ולזה, מיתב – כולי עלמא לא פליגי דיתבינן, כי פליגי לברוכי, למאן דאמר שביעי לסוכה – ברוכי נמי מברכינן, למאן דאמר שמיני לזה ולזה – ברוכי לא מברכינן.

40) Talmud Bavli, Sukkah 46b-47a

And we, who have two days, what do we do? [...] Rav Yehudah son of Rav Shmuel bar Shilat said in the name of Rav: The 8th day which might be the 7th day is the 7th in regard to sukkah and the 8th in regard to blessing. And Rabbi Yochanan said: The 8th for both. Everyone agrees that we sit [in the sukkah]; they disagree about blessing. One who says that it is the 7th in regard to sukkah also says that we make the blessing; one who says that it is the 8th for both says that we do not make the blessing.

41) Breslau Conference, 1846

1. The second days of the holidays, viz., the second and eighth days of Passover, the second day of the Feast of Weeks, of New Year, of the Feast of Tabernacles, and of the Feast of Conclusion, have no longer any significance for our time according to our religious sources; the second day of the New Year, however, deserves special consideration.
2. Therefore, if any congregations abolish some or all of these second days, they violate no religious ordinance and are thoroughly justified in their act.
3. If there be serious objection on the part of some members of a congregation to such abolition, a holiday service may be held on the second day, but the prohibition to work on that day is not binding.
4. The prohibition to eat leavened bread on the twenty-second of Nisan (the eighth day of Passover) is not binding.

42) משנה מסכת עדויות פרק א משנה ה

... שאין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו עד שיתיה גדול ממנו בחכמה ובמנין.

42) Mishnah Eduyot 1:5

A beit din cannot nullify the words of its fellow beit din unless it is greater in wisdom and in number.

43) רמב"ם הלכות ממרים פרק ב הלכה ב

...אפילו בטל הטעם שבגללו גזרו הראשונים או התקינו אין האחרונים יכולין לבטל עד שיהיו גדולים שהדן מהם

43) Maimonides, Hilchot Mamrim 2:2

Even if the reason for which the earlier ones enacted the decree no longer applies, the later ones cannot nullify it unless they are greater than them.

44) השגת הראב"ד הלכות ממרים פרק ב הלכה ב

...ור' יוחנן בן זכאי ביטלה אחר חרבן מפני שנתבטל הטעם לראשונים ולא היה גדול כראשונים.

44) Ra'avad, Hilchot Mamrim 2:2

Rabban Yochanan ben Zakkai nullified it after the destruction because the original reason no longer applied, and he was not as great as the earlier ones.

45) The Koren Sacks Siddur, "A Halakhic Guide to Prayer for Visitors to Israel" (2009)

481. Most authorities require a visitor to Israel to celebrate two days of Yom Tov. Some hold that one should not publicly celebrate the second day, but say the festival prayers in private.

Others permit organizing a public service for visitors on the second day of Yom Tov, and this has become the accepted practice. [...]

482. Some authorities rule that a visitor to Israel should celebrate only one day of Yom Tov, but on the next day ... one should abstain from labor and perform the מצוות עשה דאורייתא [positive biblical commandments] associated with Yom Tov [...]

483. Some authorities rule that a visitor to Israel should celebrate only one day of Yom Tov. According to this view, the visitor should follow local Israeli practice without deviation.